

РЕШЕНИЕ

№ 1288

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **10688** по описа за **2024** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, [ЕИК], представлявано от инж.Й. В. – председател на УС на АПИ, чрез гл.юрисконсулт С. Г., срещу Решение № 3721/14.08.2024 г. по НАХД № 20241110205939/2024 г. на СРС, НО, 8- ми състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН]/18.06.2021 г. на АПИ, с който ЕФ на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че електронен фиш може да бъде издаден и за нарушение по чл. 179, ал. 3б, а не само по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП. Иска се съдът да отмени въззивното решение и вместо това да потвърди ЕФ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът Агенция „Пътна инфраструктура“, не се представлява. Ответникът „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител в с.з. В писмен отговор оспорва жалбата и счита оспорваното решение за обосновано, правилно и законосъобразно. Не претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 18.06.2021г. около 07:41ч, по А-6 КМ 50+427, с посока Нарастващ километър, включена в обхвата на платената пътна мрежа, товарен автомобил М. ТГС, с ДК [рег.номер на МПС] не е заплатил дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 т.2 ЗП, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено /заснето/ с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км. 50 + 427. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ЕФ №[ЕГН]/18.06.2021 г. на АПИ, с който на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С оспореното решение СРС е приел от правна страна, че при издаване на ЕФ е допуснато процесуално нарушение от категорията на същественияте, в резултат на което са ограничени правата на лицето, сочено за нарушител. Приел е, че законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш за нарушения по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за такива по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Посочил е, че процедурата за налагане на административно наказание на нарушенията на чл.179, ал.3б от ЗДвП е предвидена в чл.189е, ал.1 и сл. от ЗДвП и предвижда съставяне на АУАН и издаване на НП, предвид което административно наказващият орган е следвало да започне процедура със съставянето на АУАН и след това на НП, а не на издаване на електронен фиш. За друго съществено процесуално нарушение е приета и липсата на конкретния размер на тол-таксата за ППС-то, както и начина на формирането ѝ, като ограничаващо правото на защита на санкционираното лице. С тези мотиви СРС е отменил, процесния ЕФ.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и

анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи. Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътният участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че към датата на издаване на фиша, законодателят в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /преди измененията, обнародвани в ДВ бр.13/24г./ е предвидил възможност за издаването му само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което така издаденият електронен фиш се явява на това основание незаконосъобразен. Съгласно чл.189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход от спора и липсата на направено искане за присъждане на разноски от страна на касатора, съдът намира, че такива не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното Административен съд - София град, XI –ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3721/14.08.2024 г. по НАХД № 20241110205939/2024 г. на СРС, НО, 8- ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

